

SV. BRIGITA ŠVÉDSKÁ

se narodila roku 1303 ve Finstě. Její matka Ingeborg pocházela z tehdejší vládnoucí královské dynastie Folkungů. Její první představitel Birger Jarl založil přibližně o padesát let dříve města Vadstena a Stockholm. Brigitin otec Birger vládl v Upplandu a vydal »Upplandský Lán«, první švédskou sbírku zákonů.

Již v devíti letech ztratila Brigita matku a byla předána do výchovy tetě přebývající v jiné části říše. Ovšem ještě předtím přijala první ze zjevení, kterých bylo nakonec přes šest set. Jedné neděle uviděla Brigita na kříži Krista zalitého krví. Zděšeně se ho zeptala: „Kdo ti to udělal?“ Kristus odpověděl: „Ti, kteří mne do dnešního dne opustili a ponížili.“ A Brigita se rozhodla, že všechny tyto lidi zastoupí a zůstane u Krista.

Je pochopitelné, že Brigita chtěla odejít do kláštera. Její otec to však nepřipustil a provdal ji ve dvanácti letech za Ulfa Gudmarssona, panovníka ve švédské provincii Nárke. A ona uposlechla. Jako manželka stála Brigita v čele velkého hospodářství, společně se svým chotěm založila špitál pro chudé, zastupovala jej, když musel pobývat tak často u dvora: byla zkrátka velmi praktickou ženou.

S Ulfem měla Brigita osm dětí, z nichž sedm se dožilo dospělého věku. Ke své bolesti musela však své děti brzy předat do výchovy klášterů a dómských škol, protože byla povolána ke královskému dvoru, sídlícímu ve Stockholmu. Její příbuzný, král Magnus Eriksson, se oženil s mladou zhýčkanou ženou, Blankou z Namuru. Brigita se stala její hofmistryní. Bůh po ní však chtěl víc. Musela královský pár a přední osobnosti říše stále znovu upozorňovat na jejich pochybení a na zásady politiky dle vůle Boží. Ježíš jí říká: „...neúcta ke mně spočívá v tom, že moje přikázání většina lidí nepovažuje téměř za nic.“

Je až nepředstavitelné, kolik odvahy potřebovala Brigita ke svým jasným promluvám k mocným a do jakého fyzického nebezpečí se tím také dostávala. Se stejnou přímočarostí volala k povinnosti i kyperskou královnu Eleanoru a neapolskou královnu Janu I.

Brigita ukazovala na hřích žádostivosti: touhu po úřadech a počtách, ba dokonce i po nebi. Obecně je však míněna touha po penězích. Svatou Brigitu samozřejmě zajímá vývoj obchodu a řemeslné výroby, jejichž rozmach teprve vnesl peníze do oběhu.

Vládnoucí hlavy světa a podobně i kostely získávaly prostřednictvím daní obrovské sumy peněz. Svátá Brigita tak papeži Klementovi VI. (+1352) píše ostrá slova: „Nezůstane zapomenuto, jak v církvi za tvých časů rozkvetla žádostivost a tížádost; mnohé jsi mohl zlepšit a změnit; ale ty, milovník těla, jsi tomu nechtěl.“ Ještě tvrdší je odsudek Brigity o kněžích své doby, o nichž říká, že Boží příkázání shrnuli do slova: »Otevři svou ruku a dej peníze«!

O dvě stě let později bude stejně ostře jako Brigita kritizovat papeže a kněze Martin Luther. Ten jde ovšem dál a od kritiky lidí dospívá ke kritice úřadu, který hodlá nakonec zrušit. Brigita myslí jinak: kárá hodnostáře církve, aby jejich úřad očistila, a posílila jej k užítku pro celou církev. Podstatně tím přispěla k jednotě církve.

Kolem roku 1346 Kristus na Brigitu naléhá: „Vyprav se do Říma!“ Neúnavně napomíná papeže; ví, že každá obnova církve musí začít se silným papežem pevným ve víře v čele.

Když Jan Pavel II. jmenoval svatou Brigitu patronkou Evropy, měl na paměti také četná poselství světice ke svým předchůdcům a předává je dále svým nástupcům. Církev se nemůže řídit podle »sledovanosti«. Její povinností je hlásat slovo Boží.

Pociťovala stesk po domově. O starostech o děti ani nemluvě. Z domova jí poslali na pomoc dceru Kateřinu, která se později stala první abatýší nového řádu a dodnes je také ona uctívána jako světice.

Brigita umírá 23. července 1373 v Římě poté, co se s ní Ježíš Kristus v posledním vidění zasnoubil a oblékl jí řádové roucho, které ona sama nikdy nenosila. Již v roce 1391 byla svatořečena.

Její ostatky odpočívají ve stejné schránce jako ostatky její matky v Modrém kostele ve Vadsteně.

Evropané, máme za povinnost být lidmi, kteří naslouchají! Ne těmi, kteří dokážou druhé umluvit k smrti. Kdo naslouchá hlasu přírody, zaslechne v něm brzy Stvořitele. Kdo však naslouchá Bohu, ten jej také bude chtít následovat. Brigita Švédská: žena, která slyšela Boha, naslouchala mu a předávala jeho slovo dále. Žena, která vytvořila v Evropě dějiny pro Toho, který je Pánem veškerých dějin.

Svatá Brigita byla plným právem jmenována patronkou Evropy. Ukazuje cestu: jak člověk může zahojit svou vnitřní rozervanost, jak lidé najdou pospolitost, jak dějiny musí tvořit jeden celek a jak Bible přejímá a nese tyto dějiny jako slovo Boží, i do budoucna.

Přednášku ze sympózia (2004) *Patroni Evropy*,
redakčně upravil P. Josef Čunek

Velehradští cyklopoutníci na návštěvě u sv. Brigity Švédské
24. června 2019 [Události](#) Autor: [Jaroslava Otradovcová](#)

